

KOLESZTERIN

2004. december

A Káldor Miklós Kollégium lapja

Vajon miért nem jött a Mikulás?

TÉMA

KARÁCSONY

Körkép

AKTUÁLIS

ÖNKÉNTES SEGÍTŐK

Felelősség

INTERJÚ

RÉGI IDŐK KOLIJA

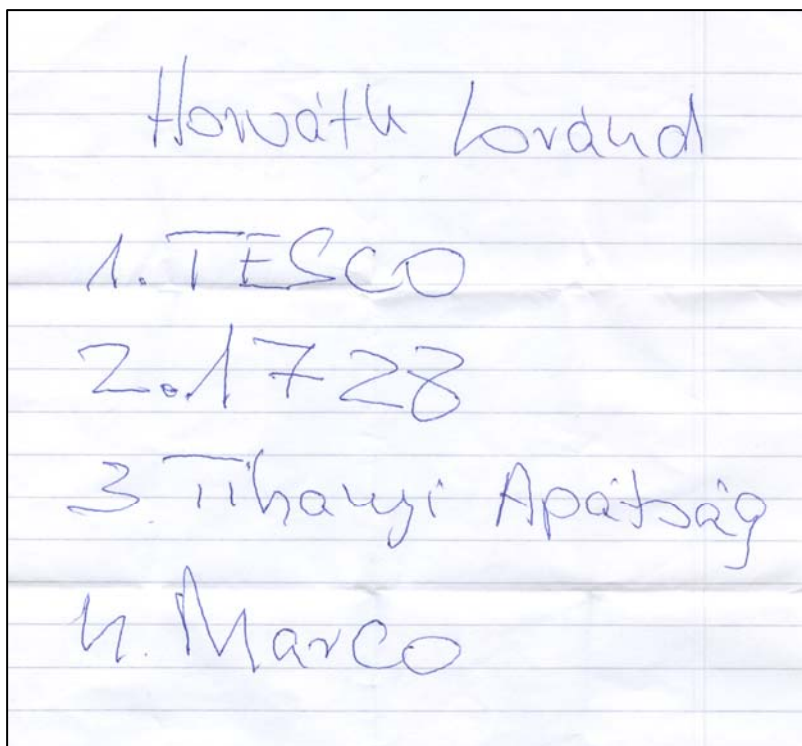
Bandi bával

ELSŐ FIÚ NYERTES

Bizony, megvan első fiú nyertesünk, méghozzá Horváth Loránd személyében. Grat. Így ezúttal ő fog finomakat vacsorázni, meg az övé a 3. oldal, amit fejeteket néhány fokkal jobbra fordítva tekinthettek meg.

Rajta kívül helyes megfejtést adott le, így bónusszal gazdagodik: Bolgár Csilla, Bozsóky Tamás, Braun Anett, Csillik Bernadett, Fehér Bea, Fülöp

A nyertes szelvény

Új kérdések

1.	Milyen eredetű a karácsony szó, és mit jelentett az őse?
2.	Melyik műből származik a következő idézet: „Amit egyszer megszéledítettél, azért felelősséggel tartozol!”
3.	Hol született Bandi bá, a Felvincis gondnok?
4.	Mi a neve a hetedik törpének?

Zoltán, Gál Katalin, Iván Anita, Jakab Sándor, Karmazsin Áron, Lovas Péter, Mármárosi Henrik, Misztarka Csilla, Molnár Evelin, Naske Sándor, Nyemecz Olga, Pila Diána, Ruskó Adrienn, Szabó Iván, Veres József, Vincze Éva. Nekik is grat.

Kinek, hová?

Kovács Melinda (3. szoba)/doboz a portán

Szabó Kristóf (3. háló)

koleszterin@kaldorkoli.hu (ide jöhet minden, nem csak játékmegfejtés: észrevétel, javaslat, cikk stb.)

Határidő: január 10., hétfő

Mit lehet nyerni?

Minden helyes megfejtőnek műveltségi bónusz, plusz a nyertesnek jutalomvacsik (4) + a 3. oldal januárban.

Jó játékot, szép karácsonyt!

2004. december

Szabó
Kristóf

A világ legrövidebb könyvei

WANTED!!!

KÜLÖNÖSEN VESZÉLYES!

**Kifinomult álcázási technikával rendelkezik:
GYAKORI HAJSZÍNVÁLTOZTATÁS**

*Mihamarabbi elfogása közös érdekünk
(Minden perc számít!)*

A KARÁCSONYT JELZŐ SZAVAK EREDETE, JELENTÉSE

A tél legnagyobb ünnepe minden nyelven saját nevet kapott, amely hűen tükrözi, hogy a szót használó népek milyen jelentőséget tulajdonítanak az ünnepnek. A magyar karácsony szó szláv eredetű, őse a régi szláv nyelvben szereplő korcsun szó, amely lépőt, átlépőt jelentett. A szó jelentése utal az új esztendőbe való átlépésre, tehát naptári eredetű csakúgy, mint a lengyel kolenda vagy az orosz koljada, ami karácsonyi éneket jelent.

Az angol Christmas Krisztus nevére utal. A német Weihnacht és a holland kertsmissie pedig szent éjt jelent, tehát e szavak egyházi eredetűek. A latin Natalis (születés) szóból ered a francia noel, az olasz natale, a spanyol navidad és a walesi nadoling szavak mindegyike. Létezik még a karácsony megnevezésére a skandináv Jul szó, és ennek óangol változata, a Yule. Pontosan nem tudni, mit jelentett eredetileg, valószínűleg a télnek azt a szakaszát, amelyet ma is a téli ünnepi időszaknak tekintünk.

KARÁCSONY A FÖLDÖN

A Mikulás kengurun érkezik Ausztráliába, szánon pedig Ukrajnába. Van, ahol ő hozza a karácsonyi ajándékot, máshol a Jézuska. A lényeg azonban mindenhol ugyanaz: karácsonykor (legyen az télben vagy nyárban) együtt ünnepel a család.

Írország

A gyerekek zsákokat raknak ki a Mikulásnak, hogy abba tegye az ajándékokat. És hogy az öregúr se maradjon éhen, az asztalon rétest és egy üveg sört hagynak a számára.

Spanyolország

Itt az erkélyen át bemászó Télapó hozza az ajándékot. Január 6-án pedig a három bölcset várják a gyerekek, akik szintén ajándékokkal érkeznek.

Norvégia

Karácsonyeste csészényi zabkását hagynak a pajtában, így akarják a rossz szellemeket távol tartani a háztól. A feldíszített fenyőfát a családok - kéz a

kézben - körültáncolják, miközben karácsonyi dalokat énekelnek.

Amerikai Egyesült Államok

Ahány etnikum él Amerikában, annyiféleképpen ünnepli a karácsonyt. A Kelet-Európából származó család pulykát készít karácsonyra, de a lengyel nagyszülők még ma is a keilbasit (lengyel kolbász) kedvelik. Az olasz származású férj viszont ragaszkodik a lasagne-hoz.

Új-Zéland

A karácsony náluk a nyár közepére esik, ezért ilyenkor a többség piknikezik a szabadban, vagy a tengerpartra megy. Általában hideg sonkát és jégbe hűtött sört fogyasztanak.

Ausztrália

A Mikulás „szánját” nyolc fehér kenguru húzza. A karácsonyi vacsorát a szabadban fogyasztják, majd lemennek a tengerpartra, vagy krikettet játszanak.

Finnország

A Mikulás érkezése előtt a finnek szaunáznak egyet.

Karácsony napján a legtöbb ember elmegy a templomba és elhunyt szeretteinek sírjához, hogy gyertyát gyújtson emlékükre.

Ukrajna

A gyerekeknek az ajándékot a Jégapó három rénszarvas húzta szánon viszi. Vele van Hópehely leány is, aki ezüstkék, szörmedíszítéses ruhát, fején pedig korona formájú hópelyhet visel.

Olaszország

Karácsony másnapjának estéjén a gyermekeket meglátogatja a Strega Buffana nevű jó boszorkány. Söprűjén közlekedik Olaszország-szerte, és a jóknak mindenféle finomságot, a rosszaknak pedig szemet visz.

Az olaszok jó barátaiknak szárított Lencsét szoktak ajándékozni, hogy levest készítsenek belőle. Ez emlékezteti őket a szerény időkre, és ez hoz szerencsét nekik a következő új évben.

összeállította:
Botta
Kozmin

KARÁCSONY SZÉKELYFÖLDÖN

Az egyházi év ünnepei közül nálunk is a legkiemelkedőbb, a béke, a szeretet ünnepe a karácsony, amelyre minden családban már hetekkel előtte elkezdődik a készülődés. Karácsonyra ölik le a disznót, karácsonyra sütik főzik a töltött káposztát, ami az ünnepek végéig kitart. Advent utolsó hetében különösen sok a tennivaló, mert a sütés, főzés mellet a házat is kitakarítják, felsúrolják.

Szenteste minden családban fenyőfát díszítenek, gyertyát gyújtanak, és csendes imádkozással várják a kántásokat. Régen a legények egy-egy csoportja járta végig a falut, hogy énekszóval adja hírül az Úr Jézus születését, és áldott karácsonyt kívánjon. Ma a falubeli zenészek, járnak házról házra köszönteni.

A köszöntés után, aki csak teheti, elmegy az éjféli misére, esti istentiszteletre. Onnan hazaérve áldott ünnepeket kívánnak egymásnak, jelezve, hogy megkezdődött az ünnep, amely együtt jár a pihenéssel. Ilyenkor nem dolgozik senki, csak a legszükségesebb házi és házkörüli munkákat végzik el. Karácsony mindhárom napján délelőtt templomba mennek, délután pedig a rokonokat, barátokat látogatják meg.

Az éjféli miséről hazafelé tartva - de később is az ünnepek alatt - sokan fürkészik a csillagos égboltot, mert ekkor az időjárásból a jövő évi termésre lehet következtetni. Úgy tartják:

Ha csillagos az ég boltozatja
Tele lesz búzával a kamra.
De ha felhő borítja az eget
Éhezni fogsz eleget.

Karácsonykor az ünnepi ebéd általában töltött káposzta, sült hús és kalács. Babot, lencsét ilyenkor nem szabad főzni, mert
Aki karácsonykor paszulyt eszik
Ezt az új évben a kelevények eszik.

Ünnep első és másodnapján történik - pálinka, bor és kalács mellett - az Istvánok, Jánosok köszöntése, amelyen csak a meghívott vendégek rokonok, barátok vesznek részt.

December 28-án a gyermekek körében szokásos az aprószentekelés. Ekkor a fiúk végigjárják a falut és egy kis köszöntő versike kíséretében megveregetik a lányokat, asszonyokat. Ez a betlehemi gyermekgyilkosság emlékűnepe, a lányok megvesszőzésének ceremóniáját azzal magyarázták, hogy Behlehemben a fiúgyermekek pusztultak el, most a lányoknak kell szenvedniük.

A néphagyományban az ünnep keresztény jellege egybeolvadt az ősi termékenységvarázsló, betegséget elhárító célzatú szokásokkal: az aprószenteki vesszőzéssel egészséget és növekedést, a nőknél termékenységet kívántak biztosítani, ugyanakkor a kelések s a gonosz szellemek elhárítását, űzését is. Ezzel magyarázható, hogy a vesszővel, illetve az abból font korbáccsal való megveregetés szerencse-kívánó mondókák kíséretében történik.

Botta
Kozmin

A REMÉNY ÉS A NEM BAJ ÜNNEPE

Sülszag, narancs- és fenyőillat, gyertyafény, puha hóesés, meleg. Értékelés. Az ember megáll és körülnéz – kívül is meg belül is. Értékeli saját magát, környezetét, a világot. Elhelyezi magát, számot vet: hol tart? A jövő, a remény, az újrakezdés ünnepe. Hiszen eljött a Megváltó, aki tiszta lapot nyit. Meg jön az új év, a majd most ünnepe. Majd most elkezdjük, majd most megváltoztatjuk, amit mindig holnap akartunk. Hát gyerünk!

Mákoskalács, család.

Nyugodt, méltóságteljes hópelyhek.

A fogyasztóibulvárcapitalizmus által cinikussá gyötört lelket előnti a tisztaság, a boldogság, a béke.

Örömszerzés a másoknak: mert örömet okoz, ha örömet okozhatok.

Felszabadult anygalka a hóban.

Idill.

Újra szóba állni a szomszédal.

Hógolyózásban kipirosodott huncut arc.

Csillagszóró, Mennyből az angyal.

A nem baj ünnepe. Ilyenkor semmi sem baj.

Mert mindenhol jó, de legjobb karácsonykor.

Szabó
Kristóf

Réz András: Amiről nincs véleményem

2004. december

ÁLLAMI GONDOZOTT GYEREKEKHEZ JÁRUNK

Önkéntes Segítők Társasága

Ebben az évben is újra elkezdtünk járni a Menyecske utcai gyerekekhez. Elég sokan mondták - könnyelműen -, hogy szeretnék a Társaság tagjai lenni, de sajnos csak kevesen maradtunk, akik el is járunk az állami gondozottakhoz. Igaz, még csak háromszor voltunk, de szerintem ennyi is elég, hogy megértse az ember a lényegét.

Nagyon sok fiú jelentkezett, de valahogy mindig „elfelejtik”, vagy „jobb programjuk” akad. Nagyon nehéz összefogni 6-7 embert. Néhányan örömmel mennénk minden héten, de ez mások miatt nem mindig jön össze. „A kisherceg” c. könyvet biztosan mindenki olvasta. (Ha még nem, ne hagyjátok ki! Nagyon jó!...De tényleg.)

„Amit egyszer megszelídítettél, azért felelősséggel tartozol!”

Ugyanez van a gyerekeknél. Bizalmat adtak mindenkinek, s mi így viszonyozzuk, hogy el sem megyünk? Na szép! Ezt ti sem gondolhatjátok komolyan. Ők olyanok, mint az „elefántok”. Soha nem felejtene. Megjegyzik, mikor nem mentünk, s később megkérdezik, hogy miért. Erre nem igen lehet válaszolni. Senki sem tudná egy 10-16 éves gyerek szemébe mondani, hogy „Bocs, de épp volt egy jobb programom. Inkább ping-pongoztam, a számítógép előtt ültem....” Ez lehetetlen! Ha mégis képes rá valaki, az könyörtelen és szívtelen.

Azok a gyerekek örülnek nekünk mindig, és persze nagyon várnak bennünket minden egyes alkalommal. Ezt elég kevesen tudjátok megérteni, pedig ez nem „gyerekjáték”, mint sokan gondoljátok. Ez sokkal többről szól. Ők úgymond kiszolgáltatják magukat, és mi így vesszük az egészet. Annyi jóérzés már csak van valakiben, hogy nem neveti ki őket, és nem veszi poén szintre őket. Aki meg igen, hát azt nagyon tudom sajnálni, szánni. Ha ott vagyunk velük, már a levegőben is érezni lehet, hogy milyen nagy szükség van ránk, és milyen szeretettel várnak minket....

Szeretném, ha ezen mindenki elgondolkodna, és végre leesne a tantusz!

Félreértés ne essék! Ebben a cikkben nem a fiúkat akarom szidni (na jó, kicsit!), mert a lányok közül is elég kevesen jelentkeztek... elég szégyenletes! Csak fel szeretném nyitni egy kicsit a szemeteket. **Ez igen felelősségteljes program!** Ráadásul mindenki kap érte alkalmanként egy partnerségi és egy sport-bonuszt!

Egyik héten hétfőn, másik héten csütörtökön megyünk, és mindig $\frac{1}{2}$ 5-kor indulunk a Bakfarkból, de $\frac{1}{2}$ 5-kor már elindulunk! Szóval kicsit előbb jöjjön, aki szeretne egy jót játszani!

Felhívnam a figyelmeteket arra, hogy játékgyűjtést is szervezek az állami gondozottaknak, 10-16 éves fiúk számára. Ha van otthon olyan játékod, amit már nem használsz, hozd el, jó helyre fog kerülni! Gondolok legora, kártyára, memória játékra, matchboxra, vagy hasonlókra. Ezeket Nikolics Réka gyűjti (Bakfark, 5-ös háló). Előre is köszönök minden játékot.

2004. december 5.

Réka

FŐZNI REMEK!

Ez a társaságunk neve, ami már tanév eleje óta működik a kollégiumban.

Akár „Zabálni remek” társaságnak is nevezhetnénk.

Azt hiszem nem árulok el nagy titkot, ha elmondom, hogy a legtöbb tag a fogyasztás és nem az előállítás miatt csatlakozott.

Hetente egyszer, csütörtökönként gyűlik össze kis csapatunk, Kusztor Márta tanárnő és Döbörhegyi Ferenc tanár úr vezetésével.

Finomabbnál finomabb ételeket főzünk és eszünk.

Az év során már felkerült étlapunkra a gulyásleves, a pizza, a töltött pulyka, a rizsfelfújt és a milánói.

A karácsony közeledtével ünnepi hangulatot varázsolunk, és megpróbálkozunk az ünnepek során oly sok gyomorrontást okozó bejgli elkészítésével.

Ám a főzni remek tagjainak élete nem csak móka és falatozás, miután elfogyott a kaja, takarítani kell magunk után.

Minden élményt nem lehet leírni, így aki kíváncsi társulatunk működésére, nyugodtan látogasson el egy csütörtöki délutánon a Felvinci kolesz étkezőjébe.

Ott megtalál minket (kék köpeny, Káldor logó) és csütörtöki vacsoránkat :)

Samaras
Athanasios

2004. december

Kozsó: Az igényes popzene

MEG KELL SZÜNTETNI A KÖTELEZŐ ISKOLÁBA JÁRÁST!

Érvelő fogalmazás

Az iskola - mely nem más, mint második otthonunk - fiatalkori éveink legmeghatározóbb részét képezi. Ez az a hely, ahol rengeteg új barát, kapcsolatra tehetünk szert, miközben rendkívül sok információt sajátíthatunk el.

Hogyan is lehetne megszüntetni a kötelező iskolába járást?

A közoktatási intézmények továbbra sem nélkülözhetők.

Persze vannak és lesznek olyan diákok, akik egyáltalán nem tartják fontosnak a tanulást. Pontosan ezért nem szabad eltörölni ezt a rendeletet, mert mindenki „szemében” tudatosulnia kell, hogy ezek az intézmények rendkívül nagy szerepet játszanak sorsuk alakulásában.

Tankötelezettségre mindig szükség volt, és továbbra is szükség lesz.

Ezzel szemben a fiatalok egy részének „megváltást” jelentene ezen állítás ellentéte, hiszen akadnak köztük olyanok, akik egyáltalán nem tartják kötelességüknek az iskolába járást, melyet legtöbbször érzékeltetnek is tanáraikkal. Viszont itt felmerül az a probléma, hogy - hangos beszélgetéssel, késésekkel, dolgozatok elhalogatásával - zavarják az óra menetét, akadályozzák többi társuk aktivitását. Úgy gondolják, enélkül is szerencsájük lesz az életben.

Erről a dologról azonban, ami „részünket” képezi, semmilyen esetben sem szabadna hasonló módon nyilatkozni.

Be kell látnunk, tehetetlenek vagyunk ezzel szemben. Mindig így volt, és ezentúl is így lesz!

Gondolkozhatnánk inkább azon, mit csinálnánk iskolák nélkül. Egész nap tengnénk az utcán? Tévéznénk? Kábítószerelnénk? Hiszen manapság a legtöbb tizenéves számára csupán erről szól az élet. Ezeken túl kell tenni, s be kell végre látni, sorsunk itt fog eldőlni.

Higgyünk magunkban! Higgyük, hogy képesek vagyunk akármit véghezvinni, amire kérnek minket! Ha ezt sikerül elérnünk - bárki mondhat bármit az oktatásról -, többet fel sem merülhet bennünk ez az iskolába járással kapcsolatos, meggondolatlan kijelentés.

Tehát, inkább többször is gondoljunk át mindent, mielőtt helyeselnénk, ellentmondanánk, vagy éppen egy fontos, számunkra meghatározó döntést hoznánk. Az iskola életünk része!

Egy Androméda csoporttag

RÉGI IDŐK KOLIJA

*Beszélgetés Szarka Andrással,
a Felvincis gondnokkal*

Talán kevesen tudjátok, de ifjúkorában gondnokunk is itt volt koleszos. Bizony. Ő mesél az akkori kollégiumról - külsejéről, belsejéről, bulikról, tanári rendszerről, közösségi életről.

- Bandi bá mikor volt itt kollégista?
- Pontosan? 1967-től 70-ig.
- Akkor mi volt a kollégium neve?
- Mező Imre Diákotthon. Akkor nem önálló kollégium volt, hanem olyan diákotthon, ami egy iskolához, a 27-es intézethez tartozott.
- Azok laktak itt, akik abba az iskolába jártak?
- Nem csak azok, csak gazdaságilag hozzá voltunk csatolva, mert akkoriban nem voltak önálló kollégiumok. Aztán később épp a Mező Imre lett az országban elsőként önálló kollégium, pontosan nem emlékszem, hogy mikor, olyan '69-'70 körül.
- Ez a 27-es iskola mi volt?
- Ipari tanuló iskola, a régi Margit körúti fogházban, a mostani Mammut helyén körülbelül. Akkor a kollégium 90%-a ipari tanuló volt.
- Bandi bá is?
- Igen.
- Bandi bá vidéki?
- Igen, mivel hogy kollégista voltam. Az akkori kollégisták messziről jöttek, nem Budapest vonzaskörzetéből, határkörnyékiek voltak inkább. Én zalai vagyok, pusztaszentlászlói, ez Zalaegerszeg és Nagykanizsa között van.
- Akkor hogy nézett ki a kollégium külsőleg?

Bandi bá - akkoriban

Hétfejű sárkány: Mesék, ahol én győztem

2004. december

- Külsőre ugyanúgy nézett ki, belül volt más. 120 fős volt, plusz volt 20-30 levelező tagozatos, akik hetente 2-3 napra jöttek, ők nem voltak ipari tanulók, csak itt biztosítottak nekik szállást.

„30 fős szobák voltak”

30 fős szobák voltak, ezért éjszakára ki kellett nyitni az ablakot, én meg pont az ablak alatt aludtam, úgyhogy télen hóval, nyáron salakkal betakarva ébredtem reggel. De a szobák csak alvásra voltak, külön volt a szekrényszoba, külön voltak a tanulószobák.

- **Konkrétan?**
- A mostani alagsor, vagyis hát nem a mostani, az akkor is alagsor volt, szóval a mostani konyhai rész és az éttermi folyosó volt a szekrényszoba, ott volt mindenkinek a szekrénye, ott lehetett öltözni. A mostani 10-es háló helyén volt a tanulószoba. A konyha, ebédlő, raktár az első emeleten volt az 5-9-es hálók helyén. Az 1-4-es hálók, a lenti tanulók, a betegszoba és - ha jól emlékszem - a gazdasági iroda helyén voltak a hálók. Az 1-4-es hálók helyén 3 háló volt, azon a szárnyon 90 ember fért el.
- **Milyen volt a kollégium felszereltsége?**
- Vaságyak voltak, lószőr matracokkal, pokróccal, úgy emlékszem, hogy tollpárna már volt. Melegvíz, amikor nem volt fűtési szezon, hétköznapiokon csak egyszer volt.

„Amikor nem volt fűtési szezon, melegvíz hétköznapiokon csak egyszer volt.”

Mivel mindenki nagyon messze lakott, és nem volt szabad szombat, vagyis minden hét hat napos volt, nem tudtunk hazamenni, csak a szünetekben. A hétvégéken itt voltunk. Így a társaság jobban össze tudott rázódni, nem úgy, mint most, hogy mindenki pénteken hazamegy. Nagyon jó baráti társaságok alakultak ki. És mivel nem voltak meg a felszereléseink, hétvégéken elmentünk dolgozni, és abból vettünk magnót vagy tévét. A vásárcsarnokban gyümölcsöt válogattunk, szüreteltünk Törökbálinton stb. Az itt kapott pénzből lett felszereltség, mert amúgy nem volt.

- **A közösségi életből milyen típusú emlékek maradtak meg?**
- Mire gondolsz konkrétan? A jó sörözésekre?
- **Akár.**
- Hely szűkében voltunk. A mostani klub helyén tornaterem volt, amit a 27-es iskola használt. Ahhoz, hogy bulit tudjunk csinálni, az ebédlőből kellett lehordani asztalokat, be kellett rendezni a helyiséget. Jó kapcsolataink voltak

lánykollégiumokkal, nem is eggyel, és rendszeresen, mondhatnám, minden hétvégén volt buli. Meg sportoltunk. Nagyon sok sportolónk volt és nagyon elhanyagolt pályánk. Salakos volt, és azért, hogy piros legyen, téglát törtünk össze, mert salakot venni nem volt pénz, viszont szerettük a piros pályát. A közösségi élet százszor jobb volt, mint most. Pont abból kifolyólag, hogy mindig együtt voltunk.

„Pont az ablak alatt aludtam, úgyhogy télen hóval, nyáron salakkal betakarva ébredtem reggel.”

- Ezt a közösségi életet mennyiben korlátozta a tanári rendszer?
- A 120 gyerekre volt két tanár és egy igazgató. Az egyik tanár délelőtt volt, a másik délután, és váltották egymást.
- Tehát egyszerre egy tanár volt.
- Igen, egyszerre egy. Nem korlátozták. Követelmények voltak. Nagyobb követelmények, mint most. Mondhatnám azt is, hogy magunk takarítottuk az egész épületet, mert csak egy takarítónő volt. Az igazgató olyan típusú emberke volt, aki nem csak kért, hanem nyújtott is. Szemet húnyt például afölött, hogy mondjuk söröztünk – a határok között. Tehát ez meg volt engedve. De soha nem volt belőle gond. Soha nem volt részeg ember, vagy az, hogy összehánytak valamit. Tudta azt, hogy nem volt pénzünk, mert ösztöndíjból éltünk, és így nem tudtunk elmenni szórakozni, és adott egy lehetőséget, hogy itt, lányokkal bulikat tartsunk.

**A barátokkal
(A jobb oldalon áll ő)**

- Nem is voltak fegyelmi ügyek?
- Nem, vagy nagyon ritkán. A 3-4 év alatt talán a lopás volt a legnagyobb gond. A magnó akkor ritkaságszámba ment, kettő volt a kollégiumban, előfordult, hogy az egyik eltűnt. De mindig meglett, hogy ki vitte el. Őt, hogy kirúgták, az természetes volt, az iskolából is elküldték, aztán még kapott is.
- Fizikailag?
- Fizikailag.

„A közösségi élet százszor jobb volt, mint most.”

- Volt tankör?

- Volt, 3.7 alatt kötelező volt a tankör, 4-től 6-ig. Mivel ipari tanulók voltunk, tehát dolgoztunk is, később értünk be, nem biztos, hogy 2-re visszaértünk, ezért volt később. Ott ült a tanár, kikérdezett, vagy ha nem tudtál valamit, segített.
- **Bandi bá volt tankörös?**
- Az első félévben kötelező volt, de utána nem. Azért mindig úgy lavíroztunk, hogy ne kelljen tankörre menni.
- **Jó diák volt?**
- Jó. Szerettem tanulni. Talán az utolsó évben egy kicsit kevésbé, de a 4-es szintet akkor is hoztam.
- **Büntetést kapott?**
- Nem. Jó gyerek voltam. Egyébként büntetésként kimenőmegvonás volt. Az elsősöknek 8-ig, a másodikosoknak 9-ig és így tovább volt kimenő, és nem minden nap. Szombat-vasárnap és asszem talán szerdán volt. Lehetett még kérni, de nem volt automatikus. Namost ennek a megvonása elég szahara volt. És nem mertünk kimenni, mert bennünk volt, hogy ha innét el kell menni, nem tudunk hova menni, és így vége a sulinak.

„Rongálást nem tudtam volna elképzelni.”

- **Csínytevések nem is voltak?**
- Dehogynem, voltak. De rongálást például nem tudtam volna elképzelni. Jó, nem nagyon volt mit rongálni, de azért...
- **Vaságyat nem könnyű szétszedni...**
- Örültünk olyan dolgoknak, hogy például más székeket kaptunk, vagy lecserélték mondjuk a takarókat paplanra. Nem voltak ágyneműtartók, ágyazni kellett az ágyakat, nem azt mondom, hogy úgy mint a honvédségnél, de hasonlóképpen. Mindenki korán ment, 7-re vagy 6-ra vagy fél 6-ra jártunk suliba, és akkor kellett megágyazni. Minden nap egy tanár egy diákkal körbement és pontozta az ágyakat. Aki rendszeresen rosszul ágyazott, automatikusan az lett az ügyeletes. Ezért mindenki megpróbált normálisan ágyazni, mert utáltunk ügyeletesek lenni.

Voltak érettségizett tanulók, akik érettségi után jöttek ipari tanulónak. Soha nem volt az a különbség, hogy érettségizett, meg kicsi. Segítőkészek voltak.

Szóval tényleg, nagyon jó társaság volt. Mai napig visszajárnak, jönnek vissza és mondják, hogy milyen jó volt, milyen jól érezték magukat. Meg jó párral, akivel együtt voltam, ma is tartom a kapcsolatot.

Szabó
Kristóf

KORTÁRS SZOBRÁSZMŰVÉSZEK KIÁLLÍTÁSÁN JÁRTUNK

Mikor megérkeztünk a Vigadó Galériába, és körbenéztünk, rájöttünk, hogy nem csak szobrokat fogunk látni, hanem, különféle ötvözeteket, festményeket és fafaragásokat is.

Ezek közül szeretnék párról írni, melyeket - remélem - legalább részben meg tudtok jeleníteni előttetek.

Ahogy beléptünk a galériába látható volt, hogy különböző művészek munkáit, és a hasonló műalkotásokat csoportosítva helyezték el a kiállítás rendezői. Baloldalon három festmény láthattunk, amit Gádor Magda művésznő készített. Ezek a festmények számomra olyan élményt nyújtottak, mintha térbeli mozgásvonalakat írt volna le a művész. A képek alatt láthattuk Nagy Sándor sok-sok kőfaragás-kísérletét. A műalkotások közül nekem a legalacsonyabb tetszett, ami csak egy pontból volt nézhető. Más-más hatást éreztem, amikor a terem különböző helyeiről figyeltem. Nagyon precízen dolgozott, alkotott a művész.

Az egyik nagy kedvencem az összes festmény közül **Nagy Sándor: „Idolok”** c. alkotása lett. Lehetséges, hogy azért tetszett nagyon, mert táncolok. A festmény a test különböző helyzeteit világította meg - vonalakkal. Oldalnézetből láthattuk a két test viszonyát, a lábaik mégis egybeolvadva felénk és a testhez képest párhuzamban voltak. A szobrok között is volt egy kiemelkedő alkotás. **Gádor Magda: „Szabadulás”** című műve. Egyértelmű volt a cím és az illúzió. A többit a szabad képzeletetek viszik tovább, színekkel, formákkal, helyzetekkel. Az ötvözetek megcsodálása nagy élményt nyújtottak számomra. Amelyik alkotás még igazán megmaradt bennem, az **Mészáros Mihály: „A Katedrális”**. Ezen az alkotáson gyönyörű vonalakat húzott a művész, és biztos vagyok benne, hogy a művésznek pont azt sikerült megvalósítania, amit elképzelt. Sokunkat lenyűgözött ez a remekmű.

Annyi szépség után, még mindig újabb meglepetéseket tartogatott számomra ez a kiállítás. A kiállító terem sarkában Segesdi György fafaragó művész alkotásait pillantottam meg. Azt gondolom, hogy rengeteg időt vesz igénybe ez a művészeti ág, és iszonyú sokat kell a faragásokkal kísérletezni, hogy olyan precíz és pontos lehessen az eredmény, a műalkotás, mint amit megálmodott a művész.

Mi, akik ott voltunk ezen a kiállításon, mindannyian fantasztikus hangulatban jöttünk el. Igazán szép élménnyel gazdagodtunk, nagyon örültünk, hogy láthattuk ezeket az alkotásokat. Ti, akik nem voltatok ott, sajnálhatjátok, hogy ezekből a

gyönyörű dolgokból kimaradtatok. De tényleg!!!!
Érdemes volt megnézni, hogy ennyi művész alkotása egy helyen látható, mégis mennyire máshogy gondolkodnak a művészek is, akár csak mindenki a hétköznapiakban!

Markóth
Franciska

ÉTELT TUDTUNK ADNI

Moszkva tér, Budapest, Magyarország, Európa. 2004. december 3. (keresztény időszámítás szerint). Ételet és ruhát osztunk hajléktalanoknak.

Megjelent a kerületi polgármester is. Persze a jó ügyekhez minden politikus

szívesen adja a(z önkormányzat) pénzét és a (saját) arcát. Szemszög2: avval, hogy ott volt, és merte a levest, adott rangot az eseménynek és hívta fel a figyelmet a problémára. Nélküle nyilván nem került volna be az esemény a Duna TV aznap esti híradójába. Hogyha eljön, azabaj, ha nem jön el, azabaj.

Az egyik hajléktalan elkezd hőzöngeni egy fotóssal: ő nem járult hozzá, hogy róla képek készüljenek. Igaza van. De ő az a fajta, aki akkor is hőzöngene, ha nem lenne igaza. A társak mondják neki: nem kötelező beállni a sorba. Ha nem akarja, hogy fényképezzék, ne álljon be. Ez egy pozitív történet, mert kell neki szétbarmolnia? A fotós szerint közterületen vagyunk, nyugodtan kattintgathat. Lám, egy szituáció, amikor egyik félnek sincs igaza.

Van, aki kapásból két tányérral kér, majd a ruhaosztásnál is kötekedik, kabát kéne neki, de ez nem jó, meg az se. Pofátlanok mindenhol vannak.

Testi, szellemi, idegi leépülés. Sebek, fél szem, mankó. Meggyötört, szétcsúszott,

szürkés-kék arc, az alkoholtól felpuffedve.

Az egyik kézben kell elférnie a csokinak, a kenyérnek, a kanálnak, meg a szalvétának - már ez sem egyszerű. És csak 1 bizonytalan, remegő kéz marad a tele tányér levesnek, azzal próbálja egyenesen tartani, de hát a kézben nincs erő (mitől is lenne), magára csorgatja az ételt. Észre sem veszi.

Az egész rutinszerű, és ez a legfélelmetesebb benne. Nyugodtan állnak a sorban, a megaláztatás már rég nem jelent számukra újdonságot. Elveszik a levest, a kitett borsszóróból sokáig borsozzák - ki tudja, mikor láttak utoljára borsszórót, meg aztán az is ingyen van, hát jó sokat tesznek bele szerencsétlenek. Akkor is, ha ettől ehetetlen lesz.

Volt egy hajléktalan, a 2-es villamoson árult Flasztert. Hivatalos Flaszter-árús volt, megengedték neki, hogy a Jászai és a Kossuth tér között kínálja az újságot. Mindig kedves volt és udvarias. Egy nap a váltótársa, a szintén ezen a vonalon áruló nő újságolta el az utasoknak, hogy meghalt. Nem volt öreg. Vagyis dehogynem, minden hajléktalan öreg. Az utca megöli az embert. A nő talán még él. Biológiai talán még igen.

Az utcán nincs szépség, az utcán nincs szeretet. Az utcán harc van az életért. A szigorúan biológiai értelemben vettért. Mert a tág értelemben vett élet már messze jár. Nem biztos, hogy emlékeznek rá. Ha szerencsések, nem. Vagy: ha szerencsések, igen.

Két órára tervezték, a leves fél óra alatt elfogy, a ruhát 5 perc alatt elviszik.

Többen vagyunk, mint kellünk, nem mindenkinek jut feladat. Nem baj. Mennyivel rosszabb lenne, ha kevesebben lennénk, mint kellünk. Jó, hogy vannak emberek.

Szabó
Kristóf

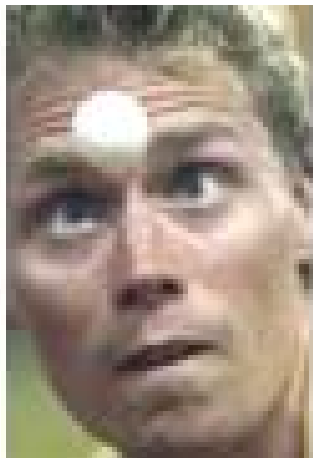
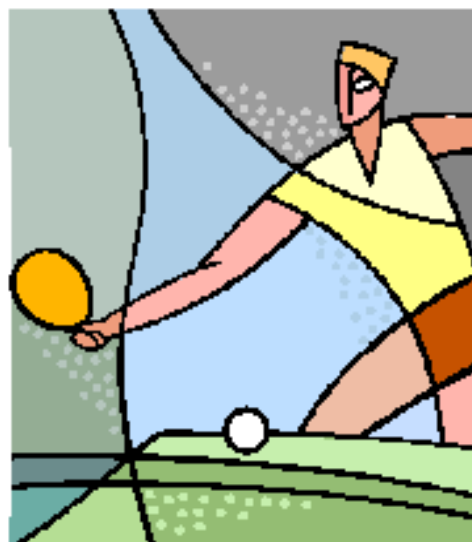
A MARCO NYERTE AZ ŐSZI KUPÁT

Az elmúlt hetekben lejátszódott a Káldor Kupa harmadik versenyszáma is.

Amint azt sejteni lehetett az asztalitenisz döntött az őszi elsőség kérdésében.

Négyfős csapatok játszottak négy egyéni és egy páros mérkőzést. A Marco gárdája nem bízott semmit a véletlenre és bombaerős csapattal kezdte meg a küzdelmeket. Horváth Lóránd, Horváth Zsolt, Hriczó Gyula és jómagam alkottuk a quartettet. A

Pataki csapata is a legjobbakkal állt fel: a Samaras Athanasios, Kati Gábor, Szegedi Patrik, Székely Dániel négyes is jelentős játékerőt képviselt. A Petőfi a Lovas Péter, Mód Gábor, Simon Gábor, Szabó Iván csapattal szállt versenybe, míg a Toldi a Baranyai Antal, Kapuy Gábor, Schulz Bertalan, Sztányi Norbert felállásban próbálkozott első pontjai megszerzésével.

A papírforma igazolódni látszott, hiszen a Marco kiütéses győzelmeket aratott. (Ezt legjobban a Toldi érezhette (0:5)) Ugyanakkor a Pataki csak minimális győzelmeket könyvelhetett el. Az "alsóházi rangadón" a Toldi a Petőfivel mérkőzött. Az erőviszonyok igen kiegyenlítettek voltak, csak a páros tudott döntést hozni. A Petőfi biztos győzelmet aratott, így sajnos a Toldi ebben a sportágban is pont nélkül zárt.

Következett a mindent eldöntő csúcsrangadó

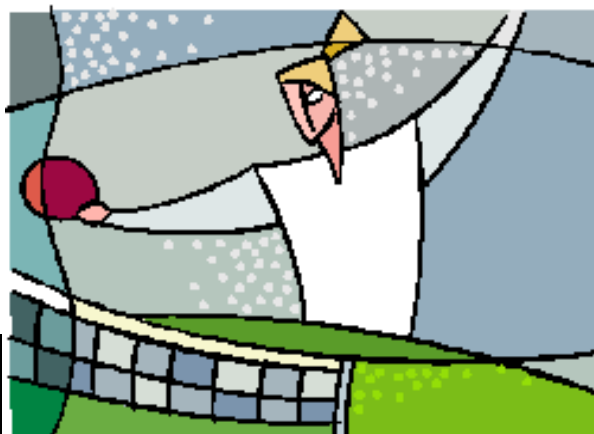
Az első két meccset biztosan hozta a Marco (2-0). A harmadik találkozón szépített a Pataki, felcsillant a remény! A negyedik meccs volt a legizgalmasabb, hiszen ha a Marco nyer már bajnok. Székely Dani küzdött Horváth Lórával. A meccsen volt minden amiért szeretjük ezt a sportágat:-

Leütés, nyesés, pörgetés ugyanúgy fonákkal mint tenyერessel.

Döntő játszmára került sor. Itt a nagyobb játékerőt képviselő Horváth Lóri összeszedte magát és biztosan győzött. Ezzel eldőlt minden: a ping-pong bajnokság valamint a kupa sorsa is a MARCO javára. Az utolsó meccsen biztos ami biztos a párost is besöpörte a BAJNOK!!!

Eredmények	Pataki	Petőfi	3-2
	Marco	Toldi	5-0
	Pataki	Toldi	3-2
	Marco	Petőfi	4-1
	Petőfi	Toldi	3-2
	Marco	Pataki	4-1

Végeredmény		Csapat	Meccs	Gy V	Pont
	1.	Marco	3	3 -	6
	2.	Pataki	3	2 1	4
	3.	Petőfi	3	1 2	2
	4.	Toldi	3	- 3	0

A Káldor kupa őszi kiírásának összesített végeredménye

Minden sportágban az 1.helyért 4 pont, a 2. helyért 3 pont, 3. helyért 2 pont, a 4.helyért pedig 1 pont járt. Így a Marco két 1. helyel és egy harmadik helyezéssel 10 pontot gyűjtött, csakúgy, mint a Pataki, amelyik egy sportágban lett 1. és kettőben 2. A Petőfi egy 2. és két 3. helyet, és ezzel 7 pontot szerzett, míg a Toldi mindenhol utolsó lett, így 3 ponttal zárt.

Végeredmény		Csapat	Foci	Kosár	Pingpong	Pont
	1.	Marco	1.	3.	1.	10
	2.	Pataki	2.	1.	2.	10
	3.	Petőfi	3.	2.	3.	7
	4.	Toldi	4.	4.	4.	3

Azonos pontszám miatt a több első helyezés döntött a Marco javára, de az egymás elleni eredmény (foci: 6-0, kosár: 6-12, pingpong: 4-1) is a Marconak kedvezett.

Vagyis a Marco az őszi kupa nyertese!

Összegzésként elmondható, hogy mindhárom sportágban nagy lelkesedéssel játszottak a fiúk. Egy-két vitatott helyzet, nézeteltérés azért előfordult. Azonban végig sportszerűen zajlottak a küzdelmek. Reméljük tavasszal is hasonló folytatásban lehet részünk.

Addig is békés karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag új évet kívánok mindenkinek!!!
Folyt. Köv.: 2005-ben.

**Katona
Róbert**

MÁRAI SÁNDOR A RÉGI MAGYAR TÉLRŐL

Illatos volt a régi magyar tél, hurka, újbor, torma, báli éjszakák pacsulija, áthevült, táncból és érzelemtől megizzadt testek, szekrény tetején száradó birsalmák, fenyőpálinka, vadhús szaga keveredett benne, s mintha a házakban és lakásokban békét kötöttek volna egymással az emberek tél idejére: minden ablak oly sárga fénnel világított, mint a rőzserakás, melynek parazsa fölött a makk-disznó gubás öregembere melengeti bütykös kezeit.

Szánkócsilingelés hallatszott valahol, a nők céklát főztek, s hosszú regényeket olvastak, melyeknek a végén a hős ismeretlen célból külföldre utazott. A család és a bizalom ünnepe volt a tél, a bendők és a szívek farsangja, a tepsiben fánkok sülték és malacok pirultak, s átható zsírszaggal árasztották el a konyha mellett az előszobát.

A cigányok hangoltak a megyeháza nagytermében, s várták a kocsikból, szánkókból, prémekből és kendőkből kibontakozó kék és rózsaszín ruhás hajadonokat, a vidéki figaró kacsafarok-szerű fürtöket süttött és göndörített a forró vassal a segédjegyző homloka fölött. Télen táncoltak, ettek, szerelmeskedtek az emberek, vörösbort ittak, a kályha mellett ültek, keresztretjvényt fejtettek, hallgatták, neszelték a nagybögösök makacsságával a kéményben brúgozó északi szelet, s éltek a csendes, havas, puha és rejtett ünnepben, melynek fehér hétköznapijai között a naptár hivatalos ünnepei úgy virítottak, mint zsidócseresznye a havas erdőben.

Szindbád leírta a régi telet, a kék havat, az ezüst holdfényt, hallotta a máramarosi farkasok vonítását, s amíg írt, melegedett a szíve, mintha ő is ott állana a nógrádi megyeháza nagytermében, a gyertyákkal ékített csillár alatt, s nézné az első táncosok karján imbolygó leánykák kövér vádliját, vagy zúzmarás bajusszal farkaslesre indulna a bártfai erdőbe, faggyúszagú és jókedvű tót hajtók kíséretében, vagy a disznótor alkatrészeit vizsgálná nagy műgonddal az egri „Vörös rák”-ban, ahol este hatkor is lehet forró véres hurkát kapni télidőben.

Ezért írt Szindbád a télről. Mert a régi, ünnepélyes tél is elsüllyedt az időben, s csak egy gondterhes évszak maradt helyette.

2004. december

MOBIL ÜGYFÉLSZOLGÁLAT

Megtörtént esetek

- Milyen telefonja van?
- Nokia.
- És azon belül?
- Ericsson 318-as.
- A bátyámnak elromlott a telefonja. Én egyébként az öccse vagyok.
- A telefonom azt írja ki, hogy várjon. Várjak?
- Töröltem a hívásátirányítást a kóddal, de nem jó!
- Milyen kóddal?
- Rácsos linzer, rácsos linzer, 002, rácsos linzer, és a küldés gomb.
- Szeretném az Árpit kitörölni a telefonomból. Hogy kell?
- Jó napot kívánok! Mennyibe kerül egy fül-orr-gége szett a Nokiámhoz?
- Szeretnék egy hanglogót a telefonomra.
- Azért kaptam csekket, mert fizetnem kell?
- Kapható például az Ericsson A1018-as dominó csomaggal.
- Ez milyen márka?
- Ericsson.

- Hányas?
- A1018-as.

- Vettem egy telefont 2 éves hűségnyilatkozattal, de sajnos a hűségem tovább tartott, mint a készülék...

- Kúgygön má' nekem csörgődallamot!

- Milyen típusú készüléke van?
- Mocarella százhatvanas.

- Itt pecáztatunk a haverokkal, és mindegyik megkapja az SMS-t, csak én nem. Lehet, hogy amiatt, mert én árnyékban ülök?

- Most ha megnyomom a gombot, akkor nem fog elmenni ön?

- Milyen típusú készüléke van?
- Westel.
- Jó, de milyen márkájú a készüléke?
- Westel.

- Nem így értettem uram, Alcatel, Motorola, Nokia, Panasonic...

Valaki súgja: - Mondd neki: Westel, a Kapcsolat, hátha úgy tudni fogja!

- Jó napot, én egy Vidamaxot akarnék főtőteni, de valami keresztet is kér, ami nincs rajta a kártyán, csak a sok szám.

- A kettőskereszt billentyűt kell megnyomni, ami a telefonján van.

- Jaaaa! De melyik? Ez a hópehely vagy a létra?

- Nem tudok telefonálni.
- Mit lát a kijelzőn?
- Adja meg a PIN-kódot, négy darab csillagot, mást nem.

- Már az előbb is telefonáltam, akkor is félrekapcsoltak. Most jó helyen vagyok?

- Attól függ, mit szeretne.
- Hááát, azt most hagyjuk!!

- Halló!
- Parancsoljon!
- Hallóóó!
- Én hallom!
- Haaaallóóóóóóóóóó!
- Hall engem?
- Na végre! Kiírja ez a telefon, hogy borítékom van. Mit csináljak?
- Olvassa el, hogy miről szól!
- Nem szól ez semmit, csak ott figyel.

- Érdeklődni szeretnék, hogy nekem mér' fáj a fejem, ha a Vodafonnal telefonálok?
- Konkrétan mire gondol?
- Csak azér, mer a Pannonnal nem fáj...

- Jó estét, valami gond van a telefonommal, nem tudok SMS-t küldeni, pedig fontos lenne.
- Jelenleg karbantartás van a központban, ezért nem működik ez a szolgáltatás.
- Aha. Akkor nem tudna a nevemben elküldeni egy sürgős SMS-t? Én itt vagyok az Árpád híd budai hídfőjénél, a barátnőm meg a túloldalon, a pesti hídfőnél, és üzeni kéne neki, hogy jöjjön át, mert itt várom.
- Sajnos én sem tudok üzeni, de miért nem próbálja meg felhívni?
- ..... Ööööö ..... ja jó, tényleg! Köszönöm a segítséget!

(Ideges nő:) - Jó napot! Már harmadszor telefonálok, de még mindig nem hajlandóak megmondani, hogy mikor lesz végre víz a 8. kerületben! Szégyen gyalázat!

- Telefonszám után tudakozódnék. Sajnos csak vezetéknévem tudok: Kis, egy s-sel...

- A vitamax percdíj hétközben 85, hétvégén pedig mínusz 30?

(5 éves hang): - Csókolom, azt szeretném kérdezni, hogy mi a neve a hetedik törpének?

- Melyik a hetedik? Hapci, Vidor, Tudor, Kuka, Szundi, Szende vagy Morgó...

- A Szende ! Köszönöm, csókolom !

- Pár órája az a gondom, hogy nem csö-rög a telefonom, amikor hívnak. Erixonom van...

- Valószínűleg bekapcsolta a néma üzemmódot. Lát a kijelzőn egy áthúzott hangjegyet?

- Igen, de nekem nem ez a gondom, ha-nem amint már mondtam...

- De, ez lesz a gond. Próbálja meg hosszan nyomni a CLR gombot, és így kikapcsolja a néma üzemmódot.

- Jó, jó, tudom, ezt már próbáltam, értek annyira ehhez a telefonhoz, higgye el.

- Értem, akkor legyen szíves a piros NO gombot megnyomni...

- Most, így, beszélgetés közben?

- Igen.

- Jó, akkor most megnyom...

Budapest Főváros II. kerületi Önkormányzat

Polgármester

1024 Budapest,
Mechwart liget 1.
Budapest 23. Pf.21.1277

Telefon: 346-5430
Fax: 346-5431

**Singer János Igazgató Úr
részére**

Káldor Miklós Közgazdasági Szakkollégium

1027 Budapest, Bakfark B. u. 3.

Tisztelt Uram!

Ezúton mondok köszönetet Önnek és a Kollégium diákjainak a december 3-ai ételosztás kezdeményezéséért, az áldozatvállalásukért, és a sikeres megvalósításért.

Kérem, tolmácsolja köszönetemet és elismerésemet a konyhavezető úrnak és a Senectus Idősek Otthona munkatársainak és lakóinak is.

Bízom abban, hogy a jövőben is alkalmunk lesz együttműködni, s segítséget tudunk nyújtani a rászorultaknak.

Az ünnepek közeledtével sok boldogságot és meghitt, szép napokat kívánok mindannyiuknak!

Budapest, 2004. december 6.

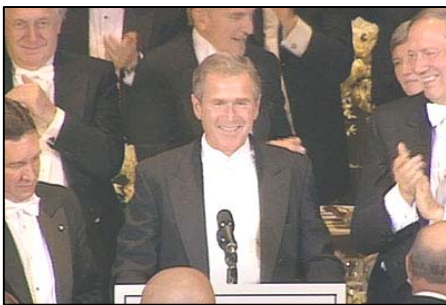
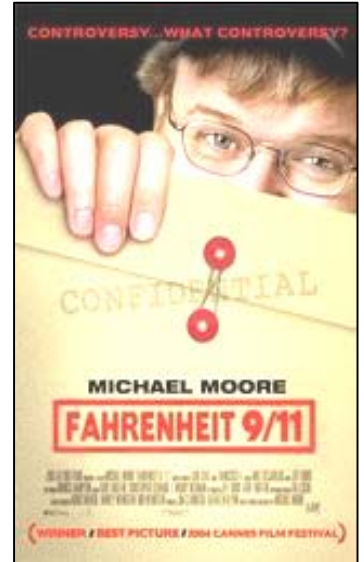
Tisztelettel:

Horváth Csaba
polgármester

JANUÁRBAN | a filmklubon

Az Oscar-díjas dokumentumfilm-rendező, Michael Moore nem hazudtolta meg önmagát: legújabb filmje, melyben a jellegzetes humorú, fáradhatatlan oknyomozó a Bush-adminisztráció külpolitikáját veszi célba. Kiindulásul véve a sokat vitatott 2000-es választásokat, Moore bemutatja George W. Bush valószerűtlen felemelkedését, melynek eredményeként az olaj-bizniszben tevékenykedő bukott üzletemberből a világ vezető nagyhatalmának első embere lett. Ezt követően Moore felnyitja Bush privát Pandora szelencéjét: bemutatja milyen szoros baráti szálak fűzik a családot és üzlettársaik körét, a Szaúd-Arábiai királyi családhoz és a bin Laden-rokonsághoz.

Az Iraki háború kitörésekor Moore mély együttérzéssel és visszafojtott haraggal vizsgálja az emberi szenvedéseket. Miközben az amerikai hátországot elárasztják a háború következményeivel birkózó családok hatásos portréi, az amerikai katonáknak a kiábrándultsággal és az iraki frontvonal valós borzalmaival kell szembenézniük.

A helyzet abszurditását és botrányosságát csak fokozza Moore beszámolója arról, hogy az üzleti élet vezetői hogyan igyekeztek hasznot húzni az emberi szenvedésből, az iraki olajból és az amerikai adófizetők véréből és dollárjaiból...
(port.hu)

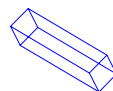

FAHRENHEIT 9/11 | fahrenheit 9/11

RENDEZTE | michael moore

ZENE | jeff gibs

Képvilág.

Élmény.